

Katowice, 5 czerwca 2020 r.
TW-OG.7131.10.2020
TW-OG.KW-01850/20

XXX
XXX
XXX

temat: nadmierna populacja dzikich zwierząt

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

DEPARTAMENT
TERENÓW WIEJSKICH

ul. Ligonía 46,
40-037 Katowice

TELEFON +48 32 77 40 502

tereny.wiejskie@slaskie.pl
slaskie.pl
powstania.slaskie.pl

W nawiązaniu do Pani petycji z 30 stycznia 2020 r. w sprawie eliminacji zagrożenia stwarzanego przez występowanie nadmiernej ilości dzików, kierowanej do Prezydenta Miasta Będzina i przekazanej dalej przez Urząd Miasta Będzina do organów Samorządu Województwa Śląskiego, pismem z 28 lutego 2020 r., uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W dniu 12 maja 2020 r. przekazaliśmy do Urzędu Miasta Będzina stanowisko

w przedmiotowej sprawie, którego najważniejsze zagadnienia odnoszą się do przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r., poz. 67), przewidujących możliwość odłowu, odłowu wraz z uśmierceniem lub odstrzału redukcyjnego, w przypadku stałego przebywania zwierzyny łownej na terenach zabudowanych oraz szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej. Decyzję taką w porozumieniu z Polskim Związkiem Łowieckim wydaje starosta na podstawie art. 45 ust 3 ww. ustawy.

Przepis ten stanowi podstawę prawną do prowadzenia odłowów i odstrzałów zwierząt poza obwodami łowieckimi, w tym na terenach zurbanizowanych i stosowany jest zwykle w związku ze stałym przebywaniem zwierząt w danej okolicy. Jednocześnie informuję, że za całość prawidłowej gospodarki łowieckiej odpowiadają dzierżawcy lub zarządcy obwodów łowieckich gospodarujący na danym terenie. Omawiając szczególne przypadki postępowania ze zwierzyną należy również poruszyć kwestie związane z jej przebywaniem na terenach zabudowanych, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506). Art. 7 ust. 1 pkt 14 ww. ustawy stanowi, że zadania własne gminy obejmują w szczególności sprawy z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, które niewątpliwie naruszać może przebywanie dzikich zwierząt na terenach miast i gmin - wyrazem tego są przypadki niszczenia przez zwierzynę mienia. Działania gminy mające na celu zapobieganie takim sytuacją mogą polegać m.in. na schwytaniu zwierzęcia i przewiezieniu go w bezpieczne miejsce, przy czym miejsce docelowego wypuszczenia zwierząt łownych powinno zostać określone, zgodnie z normą zawartą w Prawie łowieckim, nakazującą współpracę dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich,

nadleśniczych i wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) w zakresie spraw związanych z zagospodarowaniem obwodów łowieckich.

Zgodnie z zapisami art. 50 ust. 1 ustawy Prawo łowieckie Skarb Państwa odpowiada za szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1, wyrządzone przez zwierzęta łowne objęte całoroczną ochroną.

Jednocześnie na podstawie art. 50 ust. 1b Skarb Państwa odpowiada za szkody wyrządzone przez zwierzęta łowne, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, na obszarach nie wchodzących w skład obwodów łowieckich - art. 50 jest zatem ściśle związany z uregulowanym w art. 46 tej ustawy pojęciem szkody łowieckiej, co oznacza, że odpowiedzialność Skarbu Państwa na podstawie art. 50 ust. 1b za szkody wyrządzone na terenach nie wchodzących w skład obwodów łowieckich ogranicza się jedynie do odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez dziki, łosie, jelenie, daniiele i sarny w uprawach i płodach rolnych.

Podsumowując, pojawienie się zwierząt łownych poza ich środowiskiem naturalnym należy traktować jako zdarzenie powodujące konieczność działania organów samorządu gminy w celu przywrócenia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli.

Otrzymują: Adresat,
(do wiadomości) kopia a/a.

